

Slavnostna seja delavskega sveta

Danes praznujemo 30. obletnico dneva, ko je naš kolektiv prevzel upravljanje naše delovne organizacije. Ta dan smo si tudi izbrali za naš tovarniški praznik, ki ga od takrat proslavljamo vsako leto. Takrat je naša družba doživljala eno svojih najpomembnejših zgodovinskih prelomnic: prelomnico, ki jo označuje prehod od dotedanjega obdobja planskega gospodarstva v novo obdobje samoupravnega odločanja. Prav gotovo se, dragi gosti, ki ste aktivno sodoživljali ta zgodovinski prehod, še danes dobro spominjate takratnih dni izpred 30 let: dni, ko smo pod daljnovidnim vodstvom našega dragega maršala Tita pogumno stopili na našo izvirno pot graditve samoupravnega socializma. Danes skoraj ne moremo več preceniti, koliko poguma je bilo treba takrat za to odločitev. In bržkone se v takratnih časih, ko je izšel danes že zgodovinski zakon o prevzemu takratnih državnih podjetij v upravljanje delovnih kolektivov, ni dalo v celoti predvideti usodnega pomena te odločitve. Ta njen pomen lahko po 30. letih danes različneje vidimo: samoupravni razvoj naše družbe je tista najpomembnejša prvina in vrednota vsega našega delovanja, brez katere si sploh ne moremo več predstavljati naše zgodovinske perspektive. Ponosno lahko ugotovimo, da je dosedanja prehojena pot v razvoju samoupravljanja pri nas jasno potrdila pravilnost naše takratne odločitve. Tako je danes dobila tudi ta naša razvojna pot graditve samoupravnega socializma pomembna priznanja v svetu.

Od tega zgodovinskega trenutka do danes je delavsko samoupravljanje naredilo ogromen razvoj. Prav tako je tudi gospodarjenje v novih samoupravnih pogojih obrodilo vrsto pomembnih uspehov — uspehov, na katere danes, v času izvajanja stabilizacijskih ukrepov, mogoče nekoliko preveč pozabljamo.

Tako kot v prenekaterih drugih delovnih organizacijah tudi v naši tovarni razvojna pot ni bila lahka. Odločitev za delavsko samouprav-

ljanje tovarne je pomenila najprej prevzem novih dolžnosti in odgovornosti. Z odpravo ustanov planskega vodenja gospodarstva v prvem desetletju delavskega samoupravljanja se je kolektiv znašel pred takrat popolnoma novimi nalogami. Sam si je moral začrtati svojo lastno gospodarsko perspektivo, v neprimerno večji meri kot do tedaj je moral proučiti in spoznati zahteve tržišča, s tem pa obenem opredeljevati svojo proizvodno tehnološko usmeritev. Ta pot je bila — to danes lahko rečemo — samorastniška. Prav zato pa je bila to pot, ki je kar izzivala pobude posameznikov in kolektiva, obenem pa terjala mnogokrat nelahke boje za uveljavitev novih idej. To so bili časi trdega dela, časi, ko je kolektiv prestajal tudi težje trenutke, in vendar po drugi strani lepi in zanosni časi. Časi, ko se je kolektiv znašel pred razpotjem in ko so se začele uveljavljati nove prodrone misli in odločitve. Prav v tem času novih stremeljenj v našem kolektivu se je tudi skalila vrsta njegovih najboljših in najzvestejših sodelav-

cev. V tem obdobju se je pričela tudi bitka za izboljšanje delovnih pogojev delavca in dvig njegovega družbenega standarda.

Ze praktično iz samega začetnega obdobja naše samoupravane poti beležimo ustanovitev vrste pridobitev, ki jih še danes uživamo in brez katerih si ne bi mogli več predstavljati našega vsakdana.

Med takšne pridobitve spada na primer naše tovarniško glasilo Konoplan, ki bo čez dve leti prav tako slavilo svojo 30-letnico obstoja. Dalje sodi med takšne pridobitve naša »tovarniška samopomoč«, ki je v številnih letih svojega dosedanjega delovanja solidarno pomagala vsakemu sodelavcu, ki se je znašel v stiski. V tem obdobju so bili zgrajeni objekti našega družbenega standarda in pričele so se tudi že prve modernizacije strojnih kapacitet. Zlasti pa je v letu 1963 kolektiv bistveno preokrenil svojo pot gospodarskega razvoja: s samoupravno odločitvijo za preusmeritev proizvodnje, ki je takrat še temeljila na lanu in konoplji ter bombažu, na

(Nadaljevanje na 2. strani)

Udeleženci slavnostne seje delavskega sveta

Slavnostna seja delavskega sveta

(Nadaljevanje s 1. strani)

proizvodnjo iz sintetike, kar je odločilno vplivalo na celotni razvoj INDUPLATI prav do danes. S to odločitvijo pa so se pričele tudi bistveno spreminjati dotedanje težke delovne razmere, ki si jih danes tišči, ki jih ni doživljal, sploh ne more več predstavljati. Temu tehnološkemu preobratu, ki pa je seveda potekal postopoma, so nato v delovni organizaciji sledile številne investicije.

Tako so danes praktično v celoti modernizirani vsi proizvodni obrati, od katerih so nekateri tudi popolnoma na novo zgrajeni in opremljeni z naj sodobnejšo tehnologijo. Takšna posodobitev proizvodnje nam je omogočila tudi leta 1973 izredno pomemben dosežek: ukinitve nočnega dela žena oz. njegovo skrajšanje na najnujnejši minimum. Če upoštevamo, da je bilo pred letom 1973 v naši delovni organizaciji redno uvedeno nočno delo tudi za preko 350 žena in da je danes zaradi izrednih potreb proizvodnje takšno delo le občasno uvedeno samo še za približno 70 žena, potem nam je očiten ta ogromen razvojni korak.

Takšen intenziven gospodarsko tehnološki razvoj je bil pogojen s prav tako intenzivnim razvojem našega proizvodnega programa. V zadnjih desetih letih so bili razviti številni novi, zelo interesantni proizvodi, zlasti na področju t. i. težke konfekcije.

Sem spadajo tako proizvodi posebnega pomena, še posebej pa koridorji in zračne hale in drugi proizvodi rekreativno športnega značaja. S tovrstno proizvodnjo in njenim kvalitativnim razvojem se naša delovna organizacija tudi čedalje močneje uveljavlja v mednarodni delitvi dela. Izvozu, posebej še na konvertibilno tržišče, smo vedno posvečali veliko pozornost, kar nam je tudi omogočilo, da smo v zadnjem času že vzpostavili odnose trajnejšega proizvodno poslovnega sodelovanja.

Takšen razvoj delovne organizacije pa je lahko potekal le ob nenehnem razvijanju in krepitvi samoupravnih odnosov, še posebej na področju ustreznega samoupravnega organiziranja in vzpostavljanja novih dohodkovnih odnosov. Že v letu 1973 smo tako organizirali v naši delovni organizaciji temeljne organizacije, njihov razvoj pa potem v procesu uresničevanja določil zakona o združenem delu do leta 1977 dopolnili z novim in celovitim organiziranjem TOZD Konfekcija. Sočasno smo tudi razvili nove oblike neposrednega in delegatskega odločanja. Ugotovimo lahko, da je naš kolektiv že med prvimi, t.j. ob uveljavljanju ustavnih amandmajev v letu 1972, razvil samoupravno delovanje delavcev z organizacijo samoupravnih skupin. Delo teh skupin, ki se je

kasneje prav na izkušnjah kolektivov, kot je naš, danes v celoti uveljavilo še posebej v obliki sindikalnih skupin, je tako v naši delovni organizaciji že dolgoletna tradicija.

Z uveljavljanjem zakona o združenem delu in uresničitvijo dosledne samoupravne organiziranosti pa smo obenem tudi popolnoma na novo uredili dohodkovne odnose med TOZD. Ti odnosi temeljijo predvsem na načelu pridobivanja skupnega prihodka. Z doslednim skupnim planiranjem skupnih proizvodov in razporejanjem doseženega skupnega prihodka na osnovi uveljavljenih meril, uresničujemo prakso trdne ekonomske povezanosti med TOZD ob skupno spoznanih razvojnih ciljih.

Prav zaradi teh uspehov in izkušenj v dosedanjem razvoju samoupravljanja tudi danes mirno zremo v našo prihodnost. Zavedamo se naših odgovornih nalog, ki nam jih narekuje ta trenutek. Trdno smo odločeni dosledno izpeljati naše odločitve in načrte, ki smo jih sprejeli za stabilizacijo. Niti malo ne dvomimo o tem, da bomo z dosledno samoupravnimi akcijami razrešili težave, ki jih porajajo gospodarske razmere v današnjem svetu.

Ob 30. obletnici samoupravljanja smo bolj kot kdajkoli poprej složni in trdno odločeni nadaljevati to ustvarjalno razvojno pot naše družbe, na katero nas je popeljal naš tovariš Tito.

Spoštovani gosti, drage sodelavke in sodelavci! Dovolite, da vam k našemu najlepšemu prazniku čestitam v imenu samoupravnih organov in v svojem imenu.

Dovolite mi, da vam v spomin na to, 30 let dolgo pot samoupravljanja, podelimo skromna priznanja!

Govor predsednika delavskega sveta tov. Iva Seška na slavnostni seji delavskega sveta dne 17. septembra ob priliki tovarniškega praznika in ob priliki 30. obletnice samoupravljanja. Na slavnostno sejo so bili povabljeni člani prvega delavskega sveta DO: Ivan Vavpotič, Franc Zabavnik, Francka Sušnik, Tomaž Jeran, Lojzka Zupan, Jože Mavko, Franc Jeraj, Peter Rojc, Rajko Pavlovič, Peter Gerbec, Bernarda Žbogar, Ivan Oven, Lado Zabukovec, Anton Opara, Alojz Farič, Mirko Kašnik in vsi dosednji predsedniki delavskih svetov DO (od leta 1950 dalje): Franc Golob, Janez Strojnar, Lado Zabukovec, Janko Ukmar, Milan Narat, Cilka Mrdjenović, Jože Klešnik, Franc Zupan, Janez Grčar, Stane Jerman, Franc Petaci, Richard Kregar in sedanji predsednik DS tov. Ivo Sešek.

Bila je prilika, da se srečamo z ljudmi, ki so ustvarjali v naši delovni organizaciji v najtežjih časih, v času samoupravne graditve naše širše in ožje domovine.

Nasmejani in dobre volje so bili ti naši slavljenici in iskreno ponosni, da jim je bila zaupana tako pomembna naloga.

Naslednja vprašanja smo zastavili nekaterim gostom in radi so se odzvali pogovoru.

— Kako je bilo v začetku, takoj na prvih sejah delavskega sveta? Kako ste ljudem predstavili samoupravljanje in kako so ga ljudje sprejeli in razumeli?

— Kakšna se vam zdi razlika nekoč — danes, velikokrat lahko čitamo ali poslušamo, da se ljudje zavedajo svojih pravic, veliko manj pa dolžnosti.

Se vam zdi, da so te trditve resnične in ali je bilo to včasih drugače?

Milan Narat, eden od predsednikov DS sprejema priznanje

— Kakšen bi moral biti po vašem mnenju pravi samoupravljalec?

— Kolikokrat ste v Jaršah praznovali 17. september in kako ste ga praznovali?

— Kaj bi povedali še na koncu — Induplati некоč in danes (bodisi glede proizvodnega programa, tehnične opremljenosti, ali glede pridobitve novih obratov v okviru DO)?

MILAN NARAT:

V šestdesetih letih še nismo dobro vedeli, kaj je samoupravljanje. Ljudje so se trudili, mnogo so brali, da bi si ta nov način upravljanja približali in ga razumeli.

Kljub vsemu je bilo težko, bile so še sile, ki so hotele nazaj na planski sistem upravljanja.

Delavci so bili še vedno odtujeni od odločanja, transformacije državne lastnine v družbeno lastnino še niso v celoti dojeli, bilo je še veliko formalizma in vseh ravneh.

V teh letih so bila politična razčiščevanja najostrejša.

Šele mnogo kasneje so se ljudje začeli osveščati in mislim, da danes ni delavca, ki ne bi živel s to družbeno ureditvijo, ki je ne bi razumel in ki se ne bi ponovno odločil za pot samoupravljanja.

— Da, to je bilo včasih drugače, ravno obratno. Mislim, da so ljudje vedeli le za dolžnosti, pravic se niso zavedali, pravzaprav so jim bile te dane šele z Ustavo, z Zakonom o združenem delu in v največji meri z ustavnimi amandmaji.

— Samoupravljalec naj bi bil po mojem mnenju zavesten član naše družbe, mnogo naj bi razmišljal v tej smeri, podajati bi moral predloge, bodisi v organih samoupravljanja ali v družbenopolitičnih organizacijah.

Ne samo podirati, tudi ustvarjati je treba.

— 17. september je bil za nas vedno velik praznik. Vsa praznovanja so se vršila v mesecu septembru, imela so delovni značaj, še zlasti v začetku.

Mnogi se verjetno še spominjajo športnih tekmovanj pod imenom STIPI. Prostih sobot ne poznamo že od nekdaj, prvo so praznovali v naši tkalnici. Od navdušenja so pripravili piknik v naravi, kamor so se odpeljali s kolesi in mopedi.

— Induplati je dosegel nesluten razvoj v zadnjih desetih letih.

LOJZKA ZUPAN:

— V začetku je bilo težko, mislim, da se nismo zavedali pomembnosti tega koraka in pošteno rečeno, niti nismo vsega razumeli. Spomnim se, da sem sama veliko brala, še največ Delavsko enotnost. Veliko sem se iz nje naučila in mnoge stvari sem počasi lažje razumela.

Želja po sestankih, kjer so nam razlagali to našo družbenopolitično ureditev je bila velika.

Ljudje so bili večinoma iz podelja in mnogim so bile to edine informacije.

Radijskih sprejemnikov še ni bilo veliko, časa za branje pa tudi niso

imeli vsi, saj je večina popoldneve preživljala na poljih na kmetijah.

— Veliko nas je dolžnosti poznalo, ljudje so bili delavni. Poznali smo le tisto veliko osnovno pravico — pravico do dela.

— Z vso svojo notranjo močjo prispevati z delom za boljši jutri, vse bi naredil, da bi pomagal svojemu tovarišu.

— 17. september smo vsako leto težko pričakovali. Tovarno smo okrasili kot ob vseh drugih državnih praznikih. Žal sem Induplati zapustila že leta 1952 — takrat sem odšla v pokoj.

Zdrava sem, vendar v pokoju je težko. Še bi rada delala, včasih sanjam, kako stojim za strojem. Vedno sem hodila na delo in delala z velikim veseljem.

— Danes sem si po mnogih letih tovarno spet ogledala od znotraj. Strojni park je ves prenovljen in vse je popolnoma drugače. Veliko, veliko je novega in ponosna sem na vse to.

TOMAŽ JERAN:

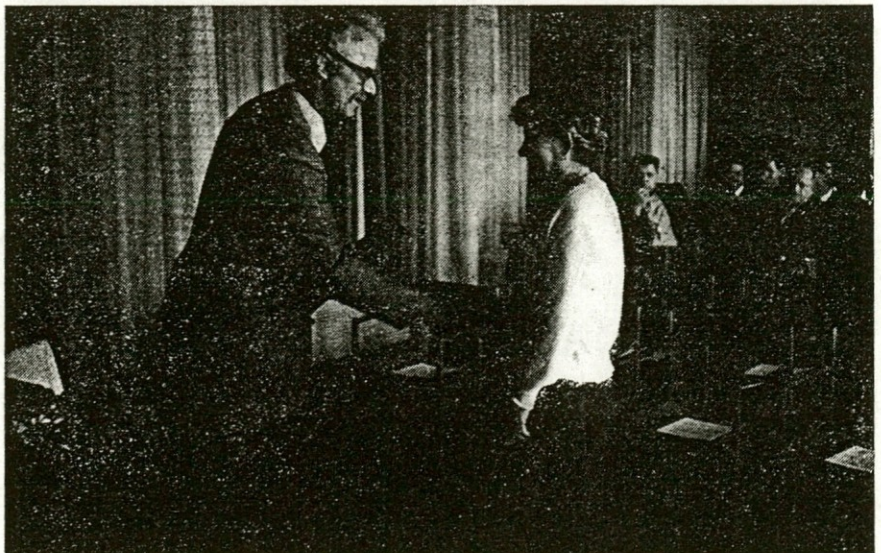
— Za samoupravljanje ljudje takrat še niso imeli znanja. Težko je bilo za delovno silo in samoupravljanje, družbena lastnina, možnost odločanja o vseh važnejših stvareh — predvsem o dohodku, vse to je ljudi navduševalo za delo.

— Svojih pravic se ljudje še niso zavedali, vsega tega še ni bilo v Evropi, poskusi, da delavci sodelujejo in odločajo, so bili tako nekaj novega, da si večjih pravic skoraj niso mogli želeli. Skoraj dolžnost pa jim je bila vsaka delovna akcija, vsako prostovoljno delo. Še dobro se spomnim, kako smo gradili samski dom, veliko smo delali ob nedeljah. Vse zato, da bi nam bilo некоč še lepše.

— Dober samoupravljalec je pošten človek, ne gleda na svoje koristi, kot človek na vodilnem položaju naj bi organizacijo pravilno vodil.

— Vsak 17. september bo некоč zgodovina za sebe. Iz leta v leto je

(Nadaljevanje na 4. strani)

Ivo Sešek izroča priznanja — zgoraj Ivan Vavpetič, spodaj Lojzka Zupan

(Nadaljevanje s 3. strani)

prihajalo do velikih sprememb, do novih obratov, do nove tehnologije, novih artiklov. To so bili prazniki velikih delovnih zmag, mnogih množičnih športnih tekmovanj in veselih srečanj sodelavcev. Včasih ni bilo toliko vsega kot danes, toliko zabave, toliko športnih prireditiv, bilo pa je veliko iskrenega prijateljstva, in ko smo se ob našem praz-

niku poveselili, je bilo teh še več in še globlja so bila.

30 let samoupravljanja in trideset let neprestane graditve — to je kratek odgovor.

Napredek je velik, ukinjeno je nočno delo, zgrajene so moderne hale. Zavedati pa se moramo, da se vse, kar se zasluži, ne more razdeliti ljudem, tudi delovne organizacije imajo svoje dajatve.

IVAN VAVPOTIČ:

— Iz NOV sem prišel kot oficir in sem bil kar podkovan, kar se tiče samoupravljanja. Delavci so bili teje ureditvi naklonjeni in s pridobitvami so bili zadovoljni.

Teško je bilo za prehrano, za material in za delovno silo. Če se je le dalo, smo vse uredili tako, da je bilo za vse prav. Predstavniki samoupravnih organov smo bili nekakšna avantgarda, vsega smo se podstopili in tudi vse naredili. Ljudje so nam zaupali in bili so zadovoljni.

— Danes vse preveč zahtevamo od družbe in premalo damo.

V moji mladosti so bili drugačni časi in ljudje so radi delali. Do sedaj smo res delali tako, da je bilo vsega preveč in to se nam maščuje.

— Pošten, samokritičen za družbo, pomagati je treba drug drugega. Ljudje vse preveč mislijo samo na sebe, preveč si želijo razkošja.

— Veliko je novega, ni več starih strojev, stare barvarne, stare predilnice. Pogoji za delo so bili včasih mnogo težji, danes se je vse spremenilo.

Včasih smo imeli v proizvodnem programu le nekaj artiklov, danes jih je nekaj sto.

Tole še na koncu: treba je iti za napredkom, drugače zaostaneš ali propadeš.

Iz javne obravnave

Druženopolitične organizacije, in sicer izvršni odbor konference sindikata in sekretariata OO ZK v Inđuplati Jarše, so dne 19. septembra obravnavali družbena dogovora o skupnih osnovah za osebne dohodke in skupno porabo in o skupnih osnovah za povračilo stroškov (za službeno potovanje, za ločeno življenje, za delo na terenu ipd.), dogovor o temeljih družbenega plana občine Domžale in samoupravne sporazume o temeljih planov občinskih SIS, samoupravni sporazum o štipendiranju, samoupravni sporazum o temeljih planov bank, združenih v LB — Združeno banko, samoupravni sporazum o temeljih plana posebne izobraževalne skupnosti za tekstilno stroko, dogovor o temeljnih načelih in kriterijih združevanja sredstev za zadovoljevanje skupnih potreb in občanov v KS, samoupravne sporazume o temeljih planov republiških SIS materialne proizvodnje in družbenih dejavnosti kakor tudi temelje planov TOZD in DSSS v sestavi naše delovne organizacije.

Razpravljalci so uvodoma načelno ugotovili, da je obstoječi sistem vodenja javnih razprav o toliko gradivih, ki zajemajo najširša področja gospodarstva in družbenih dejavnosti v občini in republiki, neustrezen, saj vseh teh gradiv praktično ni mogoče niti v zadostni meri proučiti niti o njih vsebinsko

razpravljati. Takšna javna razprava je vsebinsko preobsežna. Poleg tega so razpravljalci pripomnili, da pobude, pripombe in predlogi iz javnih razprav niso upoštevane, zaradi česar se pojavlja tudi vprašanje o smiselnosti vodenja tovrstnih razprav. Že v februarju letos smo dali pripombe glede financiranja programov SIS kakor tudi določanja prispevnih stopenj SIS. Enako smo dali pripombe glede združevanja sredstev za stanovanjsko izgradnjo v okviru SSS. Vendar pa na vse te pripombe nismo dobili zadovoljivega odgovora oz. teh pripomb sestavljalci osnutkov navedenih družbenih aktov niso upoštevali. Dalje so razpravljalci tudi kritično ugotovili, da bi morali predlagatelji navedenih osnutkov dogovorov in samoupravnih sporazumov o temeljih plana za naslednje srednjeročno obdobje podati najprej ustrezno poročilo o izvedbi programiranih nalog v doseganem srednjeročnem obdobju od 1976 do 1980. Šele kvalitetna ocena takšnih poročil lahko daje zadovoljivo podlago za obravnavo planskih dokumentov za naslednje obdobje.

Pri obravnavi posameznih dokumentov so bile določene tudi konkretne pripombe, in sicer:

Pri cit. družbenih dogovorih o skupnih osnovah za oblikovanje in delitev sredstev za osebne dohodke in skupno porabo in za povračilo

navedenih stroškov so razpravljalci v celoti potrdili pripombe komisije za ugotavljanje in delitev dohodka in osebnih dohodkov pri Splošnem združenju tekstilne industrije Slovenije. Poleg tega pa so določili še nekatere dodatne pripombe. Predvsem so tudi načelno pripomnili, da bi prvemu cit. dogovoru obvezno morale biti priložene tudi ustrezne strokovne podlage, brez katerih je obravnavanje tega dogovora le polovično. V praksi bi bilo sploh ustrezno, če bi se določila dogovora sočasno obravnavala z določili osnutkov samoupravnih sporazumov v panogi. Dogovor naj bi dopuščal možnost, da se sredstva za financiranje prehrane med delom zagotavljajo v breme materialnih stroškov ali iz tekočega dohodka. Predlagali so tudi, da se obstoječi sistem formiranja sredstev za stanovanjsko izgradnjo ohrani še naprej, saj v nasprotnem primeru preti, da v prihodnjem obdobju sploh ne bo na razpolago sredstev za stanovanjsko izgradnjo.

Kar zadeva pripombe na druge družbene dokumente, pa naj navedemo samo nekatere, ki se nanašajo na dogovor o temeljih družbenega plana občine in sporazume o temeljih planov občinskih SIS ter dogovorov o financiranju KS. Razpravljalci so kritično ocenili določilo 12. člena dogovora o temeljih družbenega plana, saj po njihovem mne-

nju že glede na strukturo gospodarstva v občini ni pričakovati takšnih deviznih suficitov. Dalje so ugotovili, da prispevne stopnje za programe SIS družbenih dejavnosti v občini odstopajo od predvidene skupne stopnje po dogovoru. Pri tem se te stopnje SIS določajo v različnih višinah, v primerjavi s skupno stopnjo, predvideno po dogovoru, pa v višinah, ki jo v vseh letih prihodnjega srednjeročnega obdobja presegajo. S takšnim načinom določanja stopnje SIS pa se razpravljalci niso mogli strinjati. Razpravljalci so tudi menili, da naj bi se predvidena udeležba pri investicijah zmanjšala za nerazvite krajevne skupnosti od 30 % na 20 %. Razpravljalci se niso strinjali s predvidenim združevanjem sredstev stanovanjskega prispevka v okviru SSS, marveč so predlagali, da se ta

sredstva delijo še naprej po istem ljuču kot doslej. Razpravljalci so dalje pri obravnavi sporazuma o temeljnih plana SKIS in dogovora o financiranju KS načelno pripomnili, da mimo dogovorjenih obveznosti po teh aktih ne bi smeli še dodatno obremenjevati združenega dela za financiranje posameznih projektov infrastrukture v KS. Sedanja praksa, po kateri določene KS posebej uveljavljajo svoje tovrstne zahteve do OZD, ni sprejemljiva (ne nazadnje tudi iz razloga, ker se s tem spravljajo druge KS v neenakopraven položaj oz. delavci TOZD iz teh KS). Pri obravnavi dogovora o financiranju KS pa so razpravljalci ugotovili, da način financiranja KS ni dorečen (niti v predlaganih variantah), zaradi česar je v predloženi obliki vsebinsko bistveno pomanjkljiv.

Ingo Paš

Kje smo bili letos člani DSSS

Že skoraj v tradiciji vsakega našega TOZD je, da gre vsako leto na izlet po znanih poteh iz naše narodne zgodovine, ali po poteh, ki so vredne spomina po kulturni plati.

Tako običajno rojstne kraje in spomenike naših uglednih mož, se srečujemo z delavci drugih kolektivov in skupaj obujamo spomine o dogodkih, ki so vplivali na rast slovenske kulture in zavesti.

Živimo v času, ko je treba spoštovati stabilizacijska prizadevanja in ko moramo uravnati naše večne probleme z denarjem v skladu z danimi možnostmi, zato smo se letos odločili za izlet, za prijetno srečanje v uro oddaljenem gradu Krumperk in za ogled jamarskega doma na Gorjuši.

Vas leži raztresena med nizkim hribovjem, hiše se skrivajo med zelenjem, pod vasjo teče potok Reče, ki priteče iz moravške strani.

Skrozi prijazno ravnino pelje asfaltna cesta iz Doba na Trojico.

Zemlja je tu nekoliko močvirnata, vendar se izboljšuje z odtekanjem Reče v novo strugo Bistrice.

Na gozdnati vzpetini stoji grad Krumperk, eden redkih, ki se je uspešno upiral času. Omenja ga že Valvazor v knjigi Slava Vojvodine kranjske in priložena skica v knjigi je še vedno verna podoba sedanjega gradu.

Pozidan je bil v 15. stoletju in je večkrat menjal lastnike. V zatišju mogočnih smrek in kostanjev je kljuboval vsem vetrovom nasilja. Zgodovina omenja znanega lastnika plemiča Adema Raubarja, ki se je posebno odlikoval v bojih proti Turkom, v bitki pri Sisku leta 1593. Zadnji predvojni lastnik je bil baron Rehbach. Njegovo je bilo vse okoliško polje in travniki vse tja do Doba in Ihana.

Debelo zidovje danes nima toliko pomena, jate golobov ga obletavajo in grulijo v grajskih linah.

Pol ure peš hoje je oddaljena vas

Tabor s cerkvico, ki je znana iz novejše zgodovine in sicer po velikem delavskem shodu meseca maja 1937. leta. V gradu samem je tudi zgodovinski muzej, vse je tesno povezano z življenjem in obstojem jamarskega društva Simon Robič.

Obiskali smo podzemno jamo, ki je primerno urejena za obiskovalce, saj je lepo osvetljena. Novi jamski prostori se širijo v vse smeri, posebno proti Železni jami, ki pa še ni odprta.

Marljivi jamarji vsako leto odkrivajo nove lepote in povečujejo notranjost. Ko bodo odprli še druge na pol zasute rove, bo mogoče priti iz jame v drugo, ter se bo sistem poti občutno podaljšal. Lep prostor, ki je malo dvignjen, smo kar preimenovali v koncertno dvorano.

Vodiči so nas nato prepeljali v grajske hleve. Ogledali smo si prostore, ki jih je občinska skupščina Domžale, ki je sedanji lastnik gradu prepustila Biotehnični fakulteti. Gojijo same rodovniške konje, ki so zelo lepo oskrbovani.

Sproščeni smo postajali tam okrog, proč od ropota, cest in tovarn. Po ogledu smo jo ubrali proti jamarskemu domu. Tisto popoldne je manjša plaha pregnala iz gozda vnete gobarje.

V domu je bilo že vse pripravljeno. Postregli so nam z jedačo in pijačo, in kdor nas je gledal, je videl, da nam je res teknila dobra večerja. Smejali smo se in si dopovedovali, da je včasih le dobro malo spremeniti dnevni red.

Venčku narodnih pesmi so pritegnili vsi s tisto znano: pleničke je pri mrzlem studencu...

Imeli smo lep izlet, pa tudi srečo, da smo povsod naleteli na prijazne ljudi. Za drugo leto rabimo še tiste, ki letos niso mogli z nami.

Vse je že mimo, ostali pa so spomini na zelene griče, na prijetne ljudi in želja po ponovnem srečanju.

Drago Limoni

Zveza sindikatov Slovenije
OBCINSKI SVET DOMŽALE
Ljubljanska 70

INDUPLATI JARSE

Ob prazniku delovne organizacije in ob 30. obletnici uspešne graditve samoupravnih odnosov vam iskreno čestitamo. Celotnemu kolektivu želimo veliko uspehov pri nadaljnjih prizadevanjih za dograjevanje naše samoupravne socialistične družbene ureditve, kakor tudi obilo delovnih uspehov. Obenem želimo, da se sodelovanje med osnovnimi organizacijami Zveze sindikatov in občinskim sindikalnim svetom še nadalje dopolnjuje in pogloblja.

Občinski svet
ZSS Domžale

NOVICE IZ TKALNICE

Težave, s katerimi smo se otepali že v avgustu, so se nadaljevale tudi v septembru. Primanjkovalo je različnih vrst prej. 50/2 bombažne preje ni v zadostnih količinah dobavilo podjetje Progres iz Prizrena. 9/1 malon smo doma izdelali premalo zaradi nedobavljenih vlaken OHISA iz Skopja. Predilnica Litija pa nam je pošiljala manj kvaliteto prejo Dolan, ki je po izgledu in kvaliteti slabša od malona. Ima še to lastnost, da porabi več barvil pri barvanju in da se nekatere količine niso egalno obarvale. Tako bomo prisiljeni ostalo količino predelati v surovem stanju. Zaradi pomanjkanja deviz je zmanjkalo filamentnih prej — osnov iz uvoza. Zaradi manjše dobave vlaken iz OHISA pa je čutiti pomanjkanje pri ostalih številkah preje.

Zaradi zahtev dobaviteljev po deviznem pokrivanju dobavljene preje ali vlaken in pomanjkanja deviznih sredstev so ti ustavili dobavo surovin (preje, vlaken). Zaradi pomanjkanja deviz pa ravno tako manjka barvil in s tem barvastih prej.

Težave imamo tudi s pomanjkanjem delovne sile (tkalke, transportni delavci). Občasno pa se pojavlja tudi pri kadru za vzdrževanje strojev. Težave so tudi z bolniškimi izostanki, ki pa so ponavadi daljši od enega tedna.

Obratovodja tkalnice
Janez Kotnik

Odprli bomo novo prodajalno v Sarajevu

Minilo je že kar precej časa, odkar smo se zadnjič »oglasili« v Konoplanu z novicami o našem TOZD-u. Doseganje planskih nalog za posamezna obdobja je vedno objavljeno skupaj z rezultati dela za vse TOZD, zato se sami nismo o tem kaj več »razpisali«.

V vsem tem času, odkar se nismo oglašili v Konoplanu, smo intenzivno delali na realizaciji naloge, da razširimo svojo lastno maloprodajno mrežo. Naloga ni lahka, saj se tržišča čedalje bolj zapirajo in treba je imeti pravo srečo, da ti uspe dobiti poslovni prostor. Kljub temu, da nam pri tem pomagajo tudi komercialni zastopniki, ki so vsak dan na terenu, so uspehi srednje dobri. Pa vendar se je v tem času kar precej zgodilo, kar je pomembno tako za naš TOZD, kakor tudi za celotno DO.

Najprej bi omenila naš odstop iz konzorcija za izgradnjo blagovne hiše v Banja Luki. Omenjena investicija je še pred začetkom gradnje za naš TOZD postala neekonomična in nerentabilna in to iz sledečih razlogov:

— samoupravni sporazum o skupnem vlaganju smo podpisali oz. k njemu pristopili 1. 2. 1978. Takrat je znašala predračunska vrednost 13.860,00 din za m² prodajnega prostora. Do 3. 12. 1979 je predračunska vrednost poskočila že na 23.135,00 din za m² bruto površine oziroma je m² netto površine znašal že kar 33.161,00 din. Z gradnjo pa še vedno niso pričeli, torej bi se ta cena do konca še povečala.

— Ko smo pristopili k sporazumu, je bilo predvideno, da se investicija zaključi najkasneje do konca leta 1979. Iz zgornjega odstavka pa je razvidno, da se do takrat ni še niti pričelo z gradnjo.

— Mi smo pred pristopom že prijavili našo potrebo, in sicer za ca 150 m² poslovnega prostora (od tega 2/3 prodajnega in 1/3 skladišnega prostora). Pri razdelitvi pa smo v prvi fazi dobili 226 m², kasneje pa celo 262 m² poslovnega prostora. To pa je za prodajo naših izdelkov prevelik prostor oziroma bi bila to za naš TOZD prevelika obremenitev, saj bi do konca gradnje investicija skupno z opremo znašala verjetno kar eno milijardo starih din.

Iz omenjenih razlogov smo se na sestanku zbora TOZD Maloprodaja odločili, da izstopimo iz konzorcija in da svoj del prostora odstopimo drugemu interesentu. Sredstva, ki smo jih vložili ob pristopu k samoupravnemu sporazumu, smo že dobili povrnjena od podjetja BREST Cerknica, kateremu smo odstopili naš poslovni prostor.

V začetku letošnjega leta pa se nam je ponudila možnost nakupa poslovnega prostora v Sarajevu, katero smo tudi takoj izkoristili. Od »Fonda za izgradnjo stanova za učesnike NOR-a grada Sarajeva« smo kupili poslovni prostor ca 100 m². Zgradba je stanovanjska, vendar je pritrilni del namenjen izključno za prodajalne.

Zgradba se nahaja ob eni izmed petih predvidenih paralelnih vpadnicah, ki bodo obenem povezovale tudi levi in desni breg reke Miljacke. Ko bo cesta zgrajena (predvidevamo da v letu 1981), in narjen most, bo center oddaljen od naše prodajalne ca 10 minut. To pa je za sedanji čas (ko se poslovni prostori lahko dobijo še kvečjemu v novih naseljih), več kot dobro mesto.

Tehnični prevzem poslovnega prostora je narejen. Z izdelavo notranje opreme je podjetje Tamiz že pričelo. Tečejo tudi vsa vzporedna dela, ki so nujno potrebna za otvoritev prodajalne. Skupna vrednost investicije bo znašala ca 4.000.000,00 din. Otvoritev planiramo za 1. 1. 1981.

S prodajalno v Sarajevu je narejen nov korak v razvoju naše TOZD. Istočasno pa je s tem dana možnost za povečanje prodaje preko lastne maloprodajne mreže, s tem večji ostanek dohodka za proizvodne TOZD, nova možnost za raziskavo trga in ne nazadnje tudi povečanje dnevnega dotoka gotovine. Veseli smo, da nam je uspelo dobiti poslovni prostor ravno v Sarajevu, saj bo le-to v kratkem postalo olimpijsko mesto oziroma prizorišče zimskih olimpijskih iger.

Vodja TOZD Maloprodaja
Fanika Zajec, ing.

KRATKI VTISI IZ SINDIKALNEGA IZLETA

Dolgo časa je bila med člani sindikata predilnice prisotna želja, da si ogledamo Kumrovec. Ta želja pa se je še posebno povečala sedaj, ko so vse naše misli pri tov. Titu, ki smo ga vsi spoštovali. Tako smo se odločili za izlet v to smer in sicer v soboto, 20. septembra.

Ob pol sedmih smo se zbrali pred vhodom v tovarno. Od tam nas je avtobus odpeljal do Rogaške Slatine, kjer smo si ogledali zdravilišče. Nekateri so si nakupili kristalne izdelke v bližnji tovarniški trgovini.

Od tu smo se odpeljali v Kumrovec in si ogledali rojstno hišo maršala Tita. Pred spomenikom smo se večkrat slikali. Nekateri sodelavke, ki so se hotele takoj videti na sliki, so si privoščile fotografa, ki je v šali dejal: »ti meni novac, ja tebi fotografijo«. Potem smo se povzpeli v Špaminski dom, ki nas je s svojstveno arhitekturo navdušil. Očarani smo bili tudi nad razgledom in mehko obsojateljskih gričev. Za večino od nas je bil to prvi obisk Posotolja.

Po ogledu smo se odpeljali v Podčetrtek. Tam smo imeli naročeno kosilo. Bili smo presenečeni nad gostoljubnostjo in postrežbo, ki bi bila mnogim lahko za vzgled. Po krajšem kramljanju ob kozarčku vina smo se poslovili in odpeljali do kopaljšča. Vreme je bilo lepo. Imeli smo na izbiro med kopanjem ali nabiranjem gob v bližnjem gozdu. Po dveh urah pa se je izkazalo, da so imeli tisti več, ki so se odločili za kopanje, ker so se gobarji z Viktorjem na čelu vrnili praznih rok, čeprav so jih domačini nabrali tudi po 3 kg. Po vsej tej osvežitvi smo se odpeljali proti domu. Na poti smo se še ustavili na Gomiljskem, kjer smo imeli rezervirano večerjo. Po večerji se je večina nas zavrtela ob zvokih glasbe in kar prehitro je prišel čas, ko se je bilo treba posloviti. Še enkrat smo si nazdravili z željo, da bi bilo tako prijetnih izletov še veliko.

Tone Ručigaj

ZAHVALA

V mesecu maju me je dolgočasna bolezen odtrgala od kolektiva, v katerem sem delala 31 let. Morala sem na zdravljenje, ki pa je zelo dolgočasno.

Iskreno se zahvaljujem sindikatu Induplati za denarno pomoč ter cvetlico.

Posebno se zahvaljujem Škrinjar Majdi za obisk na Golniku. Vse sodelavke ter ostale člane kolektiva prav lepo pozdravljam.

Pozdrav:
Jelena Juračić

Spet smo se srečali

V petek, 5. septembra se je zbralo k vsakoletnemu srečanju 250 upokojencev. Srečanja so se udeležili tudi predstavniki samoupravnih organov, sindikata in vodstva delovne organizacije. Cilj izleta je bil Kumrovec.

Po lepi vožnji skozi Domžale, Dob, Črni graben, Celje in še naprej preko Teharij, Šentjurja, Podčetrška, smo se pripeljali v Kumrovec. Najprej smo si ogledali rojstno hišo maršala Tita, nato pa spominski dom. Ker je do doma peljalo precej stopnic, je vse tiste, ki težko hodijo, do doma naokrog zapeljal tovariš Žagar z avtomobilom. Tako so dom videli vsi, prav tako tudi film o tov. Titu.

Po ogledu smo se dobili ob športnem parku, kjer so nam delavci iz restavracije pripravili piknik. Vreme je bilo lepo, počutje dobro, mo-

tilo je le to, da ni bilo miz in stolov. Dobro so se znašli tisti, ki so imeli stolčke s seboj, vendar pa je bilo več tistih, ki so morali posesti po travi. To pa je za starejšega človeka malo težje.

Po okrepčilu so se formirale skupine, bivši sodelavci in sodelavke so iskali poznane, da se pogovorijo, saj se marsikateri vidijo samo enkrat letno na izletih.

Cerar Pepca je stara že 76 let, vendar jih dobro skriva. Pravi, da se dobro počuti, vendar pa ni preveč zdrava. Želi si še takih srečanj, vendar s krajšo vožnjo.

Ugibali smo, kdo od udeležencev izleta je najstarejši. Nekateri so bili mnenja, da je najstarejši tov. Klemenčič, drugi pa, da je to tov. Panjan. Ko smo ju povprašali, se je izkazalo, da je starejši tov. Klemen-

(Nadaljevanje na 8. strani)

Preizkus znanja iz varstva pri delu

Organizacija združenega dela mora opraviti občasne preizkuse znanja delavcev o varstvu pri delu, da se prepriča, če so usposobljeni za varno opravljanje, vodenje ali nadzorovanje del.

Roke in način občnih preizkusov določi organizacija združenega dela, vendar ta rok ne sme biti daljši od dveh let za delavce, ki neposredno opravljajo, vodijo in nadzorujejo dela, pri katerih je večja nevarnost poškodb in zdravstvenih okvar.

15. člen Zakona o varstvu pri delu pravi: dokler delavec nima potrebnega znanja in ustrezno opravljene preizkusa, ne sme samostojno opravljati, voditi ali nadzorovati del. Za neizpolnjevanje te obveznosti je v 54. členu Zakona o VD določena kazen za prekršek in zanj odgovarjata OZD in njena odgovorna oseba.

To obveznost je naša DO konkretizirala v svojem splošnem aktu o varstvu pri delu, pri tem je tudi upoštevala določbe 113. in 114. člena Zakona o delovnih razmerjih o izobraževanju delavcev.

Na podlagi evidence in zgoraj opisanih obveznosti DO smo ugotovili, da je pretekel zakonski rok za periodični preizkus znanja. Zato smo pri nas organizirali 5-urne seminarje s testiranjem v sodelovanju ZVD SRS.

Z ozirom na število udeležencev smo kandidate razdelili na dve skupini. Potrebno literaturo smo nabavili za eno skupino, katere je material posredovala po končanem testiranju drugi skupini.

Prva skupina je imela predavanja in teste 23. 9. 1980, druga pa 30. 9. 1980 ob 7. uri.

Program seminarja iz varstva pri delu je bil naslednji:

— Uveljavljanje varstva pri delu po zakonu o varstvu pri delu ter zakonu o del. razmerjih ter samoupravno urejanje varstva pri delu v neposredni praksi odgovornih delavcev

— Oškodninska, kazenska in druge oblike odgovornosti delavcev v temeljnih in drugih organizacijah združenega dela

— Pogoji za priznavanje odškodnine za poškodbe in zdravstvene okvare pri delu ali v zvezi z delom in določanje njene višine

Predavatelj: V. Adamič, dipl. iur.

— Tehnično varstvo pri delu v tekstilni industriji s poudarkom na opravljanju periodičnih pregledov in preizkusov delovnih priprav in naprav ter veljavnih predpisih.

— Razprava

Predavatelj: V. Krapež, var. ing.

Nikolić Ismeta, dipl. ing.

Naši upokojenci na izletu v Kumrovcu

Pred rojstno hišo Josipa Broza Tita

SPET SMO SE SREČALI

(Nadaljevanje s 7. strani)
čič, ki ima 84 let, tov. Panjan pa »šele« 83.

Tov. Golob je v razgovoru povedal, da je že 15 let upokojen, vendar vseskozi redno spremlja razvoj naše delovne organizacije in vsak napredek ga zelo veseli. Pravi, napiši, če bo potrebno, sem še vedno pripravljen priti nazaj. Z njim in tov. Krampljem smo obujali tudi spomine na leta med vojno in še pred njo. Oba sta imela brata, ki sta bila predvojna komunista, ki ju je predvojna oblast preganjala. Brat tov. Kramplja je bil zaprt v Lepoglavi 6 let. Seveda tudi svojcem ni bilo prizanešeno.

Tov. Bogataj Ljudmila in Klopčič Francka sta bili upokojeni kot tkalki. Prva je upokojena že 20 let, druga še le 4 leta. Obe sta trdni. Ukvarjata se z gospodinjstvom, vnučki, tov. Bogatajeva že s pravnučki, tako, da dolgčasa ne poznata.

Pogovarjala sem se seveda še z mnogimi drugimi, vendar vsega ne morem napisati, bi bilo predolgo. Mnogi so izjavili, da so jima ta srečanja prijetna, vendar pa nekatere motijo dolge voznje, ker jo težko prenašajo. Želijo si krajših relacij, izjema je le Umag. Izleta v Umag se mnogi veselijo in čeprav je bil že večkrat ponovljen, se ga ne naveličajo. Želja mnogih je, da bi 60-letnico Induplati praznovali skupaj z nami na igrišču, kjer bi se ob zvoških muzike tudi zavrteli.

Ob povratku smo se ustavili še v Podčetrtku, kjer so se najpogumnejši tudi v bazenu namočili. Zadovoljni smo se razporedili v avtobuse, vsak v svojo smer, saj je že ustaljena navada na teh izletih, da se vračajo avtobusi v vse tiste smeri, od koder so naši upokojenci doma. Zadnje besede pred odhodom so bile slišni od vseh strani: nasvidenje prihodnje leto!
Marica Jerman

Povsod nasmejani obrazi in dobra volja — le prehitro je minilo

Še o delu obratne ambulante

V mesecu juliju smo prejeli polletno poročilo Obratne ambulante Induplati za obdobje januar—junij 1979.

Omenjeno poročilo so že obravnavali vsi delavski sveti oziroma zbori delavcev TOZD in DSSS v sestavi naše delovne organizacije in to v času od 25. do 29. 7. 1980. Pri tem so bila zavzeta sledeča stališča in sprejeti sledeči sklepi:

Polletno poročilo OA, ki nam je bilo dostavljeno z veliko zamudo, to je po enem letu, zavračamo v celoti kot neustrezno. Poročilo je vsekakor premalo specifično, v njem so bili navedeni goli statistični podatki.

Navedbe o odstotkih preventivnega zdravstvenega varstva ne ustrezajo dejanskemu stanju.

Že po površnem pregledu navedenih storitev, ki so bila v poročilu zajeta med preventivno zdrav-

stveno varstvo delavcev, lahko ugotovimo, da je bil dejanski odstotek v tem obdobju še nižji.

Poročilo ne obravnava problematike preventivnega zdravstvenega varstva v naši DO in ne razčlenjuje bistvenih in specifičnih problemov na tem področju, kot se pojavljajo v naši delovni organizaciji in prav tako ne nakazuje ustreznih ukrepov za reševanje te problematike pri nas. O tekočih in perspektivnih nalogah preventivnega zdravstvenega varstva delavcev v naši DO niso zapisali ničesar.

Prav vsebinski prikaz preventivnega zdravstvenega varstva v naši DO pa bi moral biti predmet tovrstnega poročila, ker bi le na podlagi tega lahko stvarno ovrednotili delo AO na tem področju. Na podlagi prejetega poročila je takšna objektivna ocena dela OA nemogoča.

Iz omenjenega poročila pa smo lahko razbrali, da je OA vsa leta opravljala zdravstveno varstvo tudi za ca. 400 naših upokojencev in menimo, da nikakor niso upravičeni tega dosedanjega dela OA ukiniti.

Iz poročila je prav tako razvidno, da je OA že doslej opravljala zdravstveno varstvo za preko 1400 zavarovancev, kar pomeni, da bi morala ta ambulanta tudi po kriterijih same zdravstvene skupnosti obratovati s polnim delovnim časom, tudi za samo kurativno zdravstveno varstvo.

Pri tem smo prepričani, da bi za takšen obseg poslovanja OA bili enako zainteresirani tudi sami krajanji.

Zato zahtevamo, da tudi poslej, ko opravlja OA le kurativno zdravstveno varstvo, obratuje v polnem delovnem času, saj so za to dani vsi pogoji.

Kaj nam pomeni duševno zdravje

Kadar slišijo ljudje govoriti o duševnem zdravju, pomislijo najprej na duševne bolezni. Duševno zdravje pa je nekaj, kar si želimo prav vsi, ne glede na to, ali ga poznamo, oz. da vemo, kaj to sploh je.

Kadar govorimo o sreči, duševnem miru, veselju ali zadovoljstvu, tedaj je vse to zajeto v pojmu du-

ševnega zdravja. Zajema človekovo vsakdanje življenje, zajema način, kako se ljudje na splošno vedejo nasproti drugemu — v družini, pri delu, med svojimi prijatelji in v skupnosti. Od duševnega zdravja je odvisno, kako uravnava posameznik svoje želje, sposobnosti, težnje, ideale, občutke in vest v prizadevanju,

da bi zadostil vsakdanjim življenjskim potrebam.

Duševna higiena opisuje nekatere izmed osnovnih lastnosti duševno zdravih ljudi takole:

1.

Imajo občutek uravnovešenosti:

— ne dajo se obvladati svojim čustvom — strahu, jezi, ljubezni, ljubosumnosti, občutku krivice in skrbi,

— znajo prenašati življenjska razočaranja,

— prizanesljivi so do sebe in do drugih, znajo se smeјati tudi sami sebi, svojih sposobnosti ne podcenjujejo niti jih ne precenjujejo,

— znajo prenašati svoje pomanjkljivosti,

— imajo občutek samospoštovanja,

— čutijo se sposobne premagati večino težav, v katere zaidejo,

— zadovoljstvo najdejo v preprostih, vsakdanjih oblikah zabave.

2.

Gledajo pravilno na druge ljudi:

— zmožni so tudi drugim nakloniti ljubezen in upoštevati tudi koristi drugih,

— njihovi osebni odnosi do drugih so dobri in trajni,

— spoštujejo tiste mnoge različne lastnosti, ki jih najdejo pri drugih ljudeh,

— ne vsiljujejo se, pa tudi ne dovolijo, da bi se jim drugi vsiljevali,

— čutijo, da pripadajo skupnosti,

— imajo čut odgovornosti nasproti sosedom in rojakom,

— mnenja so, da imajo druge ljudi lahko radi in da jim lahko zaupajo, hkrati pa so prepričani, da jih bodo tudi drugi imeli radi in jim zaupali.

3.

Zmožni so izpolniti, kar od njih zahteva življenje:

— zavedajo se svoje odgovornosti,

— oblikujejo svojo okolico kadarkoli je mogoče in se prilagode, kadar je to potrebno,

— delajo načrte za naprej in se ne boje prihodnosti,

— dobrodošla jim je vsaka nova misel in izkustvo,

— izkoriščajo svoje prirojene sposobnosti,

— zastavljajo si stvarne cilje,

— zmožni so misliti samostojno in se samostojno odločati,

— z vsemi silami se posvečajo tistemu, kar delajo in to jih navdaja z veseljem.

Na srečo med duševno zdravimi in duševno bolnimi ni ostre meje, ampak poznamo cel niz različnih stopenj duševnega zdravja, zato končni zaključek raje prepuščam posameznikom.

Z veseljem in optimistično lahko še dodam, da nikoli ni prepozno za samovzgojo, ki je balzam za okrepitev duševnega zdravja.

M. S.

Jesen je tu

Rastlinski svet bo za to sezono začel zaključevati z rastjo in oblekel novo obleko še preden se pripravi k zimskemu spanju.

Tudi mi sami bomo morali poskrbeti za vse tisto, kar smo vse leto pridno negovali.

Balkonske in sobne rastline moramo postopoma pripraviti na prezimovanje. Počasi prenehamo zalivati s hranilnimi zalivki, razen enoletnice, ki naj kar najbolj bogato cveto do konca sezone. Rastline, ki smo jih imeli na balkonih in oknih moramo pregledati, če jih niso napadli kakšni škodljivci ali bolezni, da bodo pred prezimovanjem zdrave. Pozorni moramo biti predvsem na belo muho na lantanah, fuksijah, rozenkravtu.

Belo muho zatiramo z 0,1 % undenom ali actellicom. V tem času je tudi pogosta pepelasta plesen, uničujemo jo z enim od sledečih pripravkov: karthdnom, afugan, enovit, evparen seveda vse v predpisanih koncentracijah.

Zelo priporočljivo je vsem škropivom dodati riedel za boljšo oprijemljivost škropiva na rastline. Namesto tega lahko pripravimo raztopino — litru vode dodamo noževo konico pralnega praška.

Pri sobnih rastlinah lahko opazimo, da so korenine opešale in začele gniti, v takem primeru jim pomagamo s tem, da jih zalivamo z ortocidom v štirinajstdnevnih presledkih. Marsikatero rožo bomo na ta način obdržali.

Z vrta moramo pobrati tudi tiste čebulice, ki smo jih posadili, da bi si nabrale moči oziroma nove hrane. Čebulice izkopljemo in osušimo. Takšen je amarilis in cala — škarnice. Tudi ostale pozimi cvetoče lončnice, katere smo imeli preko leta zunaj, prenesemo pred mrazom v notranjost. To pa so ciklame, kamelije ali azaleje.

V okrasnem vrtu je sedaj čas za sajenje okrasnih čebulic. Za stalno jih sadimo na sončno lego, za eno leto pa v pol senco ali celo v senco. Zemlja mora biti dobra, hranilna, drugače čebulice ne bodo bogato cvetele. V gredi ne sme biti miši ali voluharja. Premazovanje čebulic z minijem ni učinkovito, enako tudi sajenje mlečka.

V ozke gredice in pod grmičevje ali na skalnake bomo sadili le nizke drobno cvetne rastline kot so: žafran, nizke botanične tulipane, jagodasti hijacint, perunike, zvončki, pasji zob. Vseh teh čebulic ne sadimo v neredu, pač pa več istovrstnih in v enakih barvah posadimo skupaj, tako je barvni in cvetni učinek večji. Tudi visoke tulipane, narcise, lilije sadimo v skupine po barvi in vrsti.

Drobne čebulice sadimo 3—5 cm globoko v zemljo, tulipane in hijacinte 10—15 cm, lilije 20 cm v zelo odcedno zemljo. Oktobra pospravimo gomolje gladiol in dalij ali georgin. Kane porežemo na 20 centimetrov in jih z malo zemlje izkopljemo, ter posadimo v zabojčke, te pa shranimo v kleti kjer je temperatura 10—12 stopinj Celzija. V tem mesecu sadimo tudi vse okrasne grmovnice od vrtnic pa do kovačnika ter snežne kepe.

Vrtnice pred zimo osujemo z zemljo, da zaščitimo srce — to velja predvsem za nizke vrtnice, visokostebelne pa upognemo, jih prav tako zaščitimo z zemljo, vse pa je dobro pokriti še s smrečjem posebno še na izpostavljenih legah.

Zaščita s hlevskim gnojem ni dobra, ker se ta rad greje in lahko pride do predčasnega odganjanja vrtnic.

Pred zimo pokosimo tudi trato in to kar precej nizko. Priporočljivo jo je potresti z zrelim kompostom ali s šoto kateri smo dodali humovit.

Marjan Pipan

17. September smo proslavili s športnimi srečanji

V prejšnji številki smo vam predstavili, kako bomo proslavili 30. obletnico samoupravljanja in naš tovarniški praznik, 17. september.

Dolžan sem vsem, ki niste iz kateregakoli vzroka prisostvovali temu srečanju, v nekaj besedah opisati, kaj se je ta dan dogajalo.

Domenili smo se, da se srečamo na športnem področju s predstavniki sosednjih tekstilnih tovarn, in sicer: Dekorativne in Svilanitom.

Skupina športnic in športnikov se je začela zbirati pred našo restavracijo že kmalu po sedmi uri zjutraj. Moram omeniti, da je bila sobota, ki smo jo določili za to srečanje »neparna«. Naši gostje so imeli zato kar nekaj težav s prevozi do Jarš. Vseeno pa se je vse odvijalo, kot je bilo dogovorjeno.

Ob 9. uri smo se zbrali v naši dvorani, kjer smo za udeležence pripravili kratek kulturni program. Z enominutnim molkom smo počastili spomin na naša pokojna velikana — tovariša Tita in tovariša Kardelja. V nadaljevanju sta člana fotokino kluba Mavrica iz Radomelj prikazala dokumentarni film o obisku tov. Tita v Domžalah.

Po končanem programu smo se preselili na športne objekte, kjer se je začelo tekmovanje v posameznih disciplinah.

Med ekipami moram omeniti nogometno ekipo »Svilanita«, ki je na igrišče poslala celo dva nogometaša nežnega spola. Dekleti v moštvu Svilanita sta vzbujali posebno pozornost med navijači.

Držali sta se moško, kar dokazuje

tudi rezultat med Induplati in Svilanitom 4 : 3, kar pomeni, da deklet v голу ni bilo od muh.

Morda so bili naši izkušeni nogometaši tudi nekoliko razneženi, da ne rečem celo očarani nad nežnim spolom.

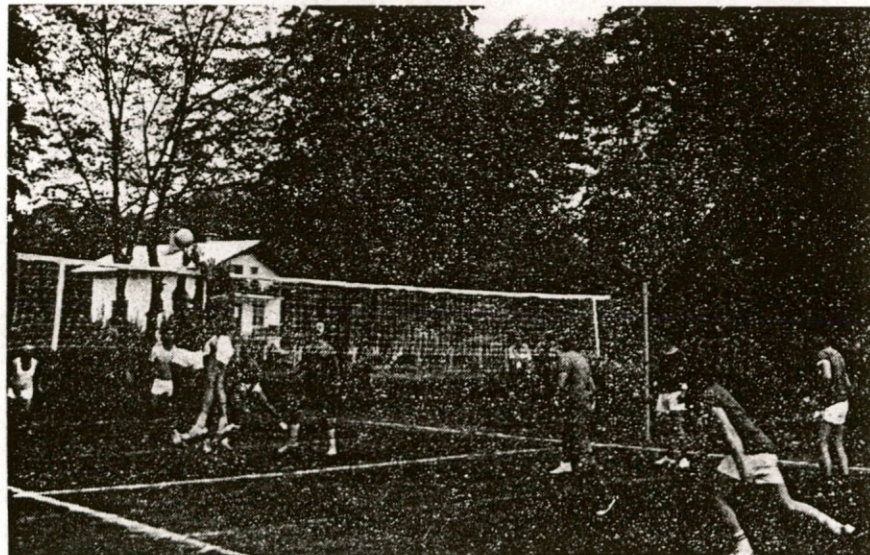
Hude borbe so bile tudi v drugih disciplinah. Omenim naj šah in streljanje, kjer so naši predstavniki z lahkoto premagali nasprotnike.

Napetost, kdo bo prvi, kdo drugi in tretji, je trajala vse do kosila, kjer smo razglasili izide tekmovanja.

Po razglasitvi rezultatov, podelitvi pokala, diplom in simboličnih nagrad, smo se zavrteli in si zaželeli, nasvidenje v naslednjem letu, tokrat v Svilanitu.

Na koncu je treba povedati, da je troboj uspel, zato se moram v imenu KOOS Induplati zahvaliti vsem OOS, ki so vsaka po svoji moči finančno prispevale.

Se posebej pa gre zahvala našemu sodelavcu tov. Ludviku Krambergerju, ki nam vedno stoji ob strani s svojim tonskim ozvočenjem in seveda s svojo dobro voljo.

Odbojkaši Induplati so zasedli II. mesto

IZIDI TEKMOVANJA

1. Nogomet

Induplati : Dekorativna	1 : 1
Induplati : Svilanit	4 : 3
Svilanit : Dekorativna	0 : 5

Vrstni red v nogometu:

1. Dekorativna	
2. Induplati	
3. Svilanit	
2. Odbojka	
Induplati : Dekorativna	2 : 1
Induplati : Svilanit	0 : 2
Svilanit : Dekorativna	2 : 0

Vrstni red v odbojki:

1. Svilanit	
2. Induplati	
3. Dekorativna	
3. Kegljanje:	
1. Svilanit	2156 kegljev
2. Dekorativna	2141 kegljev
3. Induplati	2123 kegljev

4. Streljanje:	
1. Induplati	847 krogov
2. Dekorativna	690 krogov
3. Svilanit	685 krogov

5. Namizni tenis:	
Induplati : Dekorativna	4 : 1
Induplati : Svilanit	2 : 3
3. Svilanit : Dekorativna	4 : 1

Vrstni red:	
1. Svilanit	
2. Induplati	
3. Dekorativna	

6. Šah:	
1. Induplati	10 točk
2. Svilanit	8 točk
3. Dekorativna	6 točk

Končni vrstni red:

1. SVILANIT
2. INDUPLATI
3. DEKORATIVNA

Predsednik KOOS:
Janez Hafner

Naše kegljačice — Maroltova, Lahova in Gorjanova

Poklonili smo se Titu

Umril je Tito, ta vest je pretresla ves svet in se kot črn demon nasečila v naša srca. Toda to ni res — Tito je živ, Tito še vedno živi z nami. Morda še nikoli ni bil tako blizu slehernega Jugoslavana kot ravno tedaj, ko je umrl.

Da je temu res tako, sem se pričal pri sodelavcih v naši OO sindikata. Hoteli so k njemu, hoteli so v njegovo »hišo cvetja«.

Želja, da bi se z njim srečal, ko je bil še živ, se je le redkim izpolnila, moram pa omeniti, da je ta čast doletela nekatere naše sodelavce.

Vsi smo jim ta srečanja malce zavidali, obenem pa smo bili ponosni, da so to naši sodelavci.

Vztrajnost in upornost naših delavk, ki dan za dnem ustvarjajo za stroji svoj in naš lepši jutri in hrepenenje, da se mu poklonijo, nas je privedlo, da smo se sestali in na IO sindikata konfekcije Radomlje sklenili, da bomo organizirali to pot.

Kljub vsem težavam, smo se vendarle odpeljali proti Beogradu. Vožnja z avtobusom je bila kar naporna, saj smo se vozili celih sedem ur. Med vožnjo smo malo zadremali in že nas je prebudilo jutro. Pred nami se je odprla pokrajina, ki je bila za marsikoga popolnoma nova. Bližali smo se Beogradu. Vodič nam je med potjo opisoval zanimivosti, ki smo jih lahko videli skozi okenska stekla avtobusa.

Prispeli smo na Dedinje. Opazoval sem udeležence, kako so postajali nestrpni. Nemo so strmeli na pot, po kateri se je pomikal sprevod proti hiši cvetja. Vrsta ni bila pretirano dolga, tako da smo v dobrih treh urah stopicanja v neki koloni, le prišli do željenega ci-

lja, do vrat, ki vodijo v park Užičke 15.

Prvi koraki, ki smo jih napravili v parku, so bili skoraj nečutni. Na levi in desni strani so stali vojaki garde, v njihovih plavih uniformah. Park, ki se široko razprostira, je nekaj enkratnega. Kot puščica v srce pa je bilo vsakemu oglašanje velikega pava, ki se kot kralj sprehaja po travi med okrasnim grmičevjem. Puščica v srce, sem poudaril zato, ker je prav ta pav z enakim vpitjem presunil vse, ki so spremljali tovariša Tita na njegovi zadnji poti.

Nimam besed, s katerimi bi opisal občutke, ki jih doživljaš tisti trenutek, ko prestopiš prag dvorane, v kateri počiva naš ljubljeni predsednik.

Ure čakanja, naporna vožnja, vse težave, ki so bile s tem v zvezi so pozabljene. Pred očmi se ti pojavi slika heroja — heroja vseh časov. ki negibno počiva v velikem kosu marmorja, a kljub temu živi v srcu vsakega, ki mu je prišel izkazat čast in svojo privrženost do domovine, do Jugoslavije.

Brez besed, s solzami v očeh, smo odhajali od očeta, prijatelja, tovariša in komunista.

Sele v avtobusu smo počasi piskali sami sebe in drug drugega.

Pot nazaj je bila kratka, a verjetno za večino enkratna. Mislim, n večino, ki je prvič v življenju stopila na stopnice, ki vodijo v letalo.

Srečno smo prispeli do Brnika, od tam pa nas je avtobus popeljal skoraj do doma. Vsi udeleženci tega izleta smo doživeli nekaj, kar človek doživi malokdaj v svojem življenju. Vsak je lahko z zanosom v srcu izrekel: »Poklonil sem se tovarišu Titu!«

Janez Hafner

IZID NAGRADNE KRIŽANKE

V uredništvo smo prejeli 79 rešitev.

V komisiji za žrebanje so sodelovali: dipl. ing Branko Novak, tov. Matjaž Pavlin in tov. Ana Lajevec.

Pri prvem žrebanju so bili izžrebani naslednji kandidati: Marjeta Svetlin (3. nagrada), Jože Friškovec (2. nagrada) in Marjan Zupan (1. nagrada).

Rešitve križanke (2. in 3. nagrada — Friškovec in Zupan) sta bili napačni.

Pri ponovnem žrebanju smo za ti dve nagradi izvlekli kuverti, kateri sta nam poslala Nace Hajdinjak in Jelka Urbanija.

Razdelitev nagrad je sledeča:

1. nagrado prejme Jelka Urbanija
2. nagrado prejme Nace Hajdinjak
3. nagrado prejme Marjeta Svetlin

ZAHVALA

Ab žalostni izgubi naše drage mame

MARIJE CERAR

se zahvaljujemo vsem sodelavkam in sodelavcem iz tkalnice, pripraviljalnice, predilnice in oplemenitilnice za izrečeno sožalje, denarno pomoč, cvetje ter spremstvo na zadnji poti naše pokojne mame.

Vsem še enkrat iskrena hvala!

Žalujoče hčerke: Tončka

Angela
Francka
Mihaela
Ivanka

obvestila iz kadrovske službe

POROČILO O GIBANJU OD ZA AVGUST 1980

Vrednost točke za avgust ostane v isti btto vrednosti din 0,065.

Povprečno izplačani osebni dohodki so se gibali sledeče:

TOZD Proizvodnja din 6.637.—

TOZD Maloprodaja din 7,281

TOZD Restavracija in počitniški domovi din 7.465.—

TOZD Konfekcija din 6.730.—

Del. skupnost skupnih služb din 9.256.—

Pregled osebnih dohodkov za mesec avgust za delo v polnem delovnem času, ob normalnih delovnih pogojih in polni oceni zahtevnosti del oz. nalog:

Razred	TOZD proizv.	TOZD Malop.	TOZD Rest.	TOZD Konf.	DSSS
4500—5000	15		1	27	2
5000—5500	68			35	3
5500—6000	81			42	4
6000—6500	115	8	5	56	12
6500—7000	98	8	4	29	14
7000—7500	45	3	5	17	12
7500—8000	19		2	12	10
8000—9000	37		2	16	18
9000—10000	24		2	9	20
nađ 10000	10	3	1	15	47
skupaj	512	22	22	258	142
najnižji OD	4579	6215	4881	4868	4735
najvišji OD	13901	12861	13717	26599	20349
povprečni OD	6637	7281	7465	6730	9256

Bolniški izostanki v mesecu avgustu 1980

TOZD	Štev. zaposl.	Izost. radi bol. v %	Izost. radi nesreč v %	Izost. radi nege dr. čl. v %	Izost. radi spremnstva v %	Izost. radi nos. in por. v %	Izost. radi pod. por. d. v %	Skupaj v %	Skupaj izpad. ure
Proiz. izd. iz sint. vlakn	532	8,03	0,08	0,65	0,08	0,47	1,38	10,69	10.470
Indust. prodaj.	23	0,50		0,84			4,35	5,69	238
Restav. in domovi	21	2,56	1,47	2,20				6,23	238
Konfekcija	281	7,38	0,07	1,14	0,19	1,69	2,35	12,82	6.626
Delovna skupnost skupnih služb	146	2,53	0,42	0,18	—	1,97	1,37	6,47	1.736

Povprečni bolniški izostanki za celotno podjetje: zaposleni 1.003 delavci

Izostanki radi bolezn	7,61 %
Izostanki radi nesreč	0,16 %
Izost. radi noseč. in por.	1,01 %
Izost. radi pod. por. dop.	1,69 %
Skupaj	10,47 %

TOZD PROIZVODNJA

Vstopi:

1. Korošec Maks, električnik, vstopil 2. 9. 1980.

Izstopi:

1. Žagar Olga, del. v oplem., upokojena 19. 9. 1980,
2. Baloh Emil, pom. mojstra, izstopil 13. 9. 1980,
3. Stankovič Janja, dvojenje, izstopila 28. 7. 1980,

4. Grojzdek Marjan, vlaganje va-ljev, izstopil 30. 9. 1980.

TOZD KONFEKCIJA

Vstopi:

1. Strmšek Marija, konf. šivilja obr. Mengeš, vstopila 1. 9. 1980,
2. Sršen Marta, konf. šivilja, obrat Mengeš, vstopila 8. 9. 1980.
3. Andrejka Vido, težka konf. Radomlje, vstopil 15. 9. 1980.

Izstopi:

1. Križman Oto, varjenje cerad, izstopil 30. 9. 1980.

TOZD RESTAVRACIJA IN POČINTNIŠKI DOMOVI

Ni bilo sprememb.

TOZD MALOPRODAJA

Ni bilo sprememb.

DELOVNA SKUPNOST SKUPNIH SLUŽB

Vstopi:

1. Pogačnik Dimitrij, organizator — pripravnik, vstopil 1. 9. 1980.

Izstopi:

1. Jereb Marija, knjigov. TOZD Restav. in poč domovi, izstopila 31. 8. 1980,

2. Srša Zofija, strojno knjiženje, izstopila 31. 8. 1980,

3. Škrjanc Marija, referent za devizno poslovanje, izstopila 13. 9. 1980.

ZAHVALE

Ob boleči izgubi moje hčerke

VIKI BERLEC

se iskreno zahvaljujem vsem, ki ste ob tem težkem trenutku sočustvovali z menoj. Posebno se zahvaljujem vsem, ki ste darovali cvetje ter jo spremljali na njeni zadnji poti.

Zalujoči oče
Stane Hočevar

Izrekam tople besede zahvale ob prerani izgubi moje lju-be mame

TEREZIJE SIMC

vsem, ki ste mi v teh težkih trenutkih izrekli sožalje in mi denarno pomagali.

Zalujoča hčerka
Slavka Knez

Ob smrti moje drage mame
PEPCE CERAR

se iskreno zahvaljujem sodelavkam v tkalnici za podarjeno cvetje, denarno pomoč in izrečeno sožalje.

Iskrena hvala tudi vsem, ki ste mojo mamo spremili na njeni zadnji poti.

Zalujoča hčerka
Francka Kralj

Izdaja v 1400 izvodih DO INDUPLATI Jarše n. sol. sub. o. Uredniški odbor: Hilda FRELIH, Gordana GARDAŠEVIČ, Ana LAJEVEC (urednik), Otmar LIPOVSEK, Janez KOSMAČ, Cilka MRDJENOVIC, Ingo PAŠ, Alojz PUSLAR, Matjaž PAVLIN, Janko UKMAR, Anton VIDENSEK, Majda VRHOVNIK. Natisnila tiskarna Učnih delavnic v Ljubljani. Konoplan je oproščen plačila prometnega davka z odločbo Sekretariata za informacije SRS (421-1/72 od 8. aprila 1974).